

NO idealitzes el silenci
Parlar és or
En el silenci suren les rates i la pesta
Mira amb quin silenci et devora el tumor
Hi sobra el diàleg
No cregues que el botxí parla pels colzes amb la víctima
No cregues que el quist dóna el bon dia
No cregues que la falta d'amor confia la seua mancança
No cregues que les bales discuteixen
¿Creus que la corda plora?
¿Creus que els somnífers sospiren?
No cregues que l'home escriu resolucions
quan les rates se li han menjat la llengua
¿Creus que les pues de filferro serveixen com a agulles de gramòfon?
No cregues que creix res en l'interior del silenci
llevat del silenci dels silencis

[Claes Anderson](#)

«*A través dels clevills de la nostra cara*» (1977)
(Versió de Marc Granell i Francisco J. Uriz)